

ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ АТОМНОЇ СТАНЦІЇ В ЧИГИРИНІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як виходить з листів до редакції місячника „Жовтень“ за березень 1988 року, „Літгазета“ подала вістку, що в районі Чигирини збираються будувати не одну атомну електростанцію. Автор допису В. Донченко пише, що „взявши за голову“, прочитавши цю вістку і ставити питання, чому саме Україну нашіптують атомними ковилами? Далі В. Донченко підкреслює, що ця вістка особливо боляча тому, що таку станцію планують саме біля Чигирини, міста, яке для кожного українця не „свята земля“ тісно пов'язана з історією України, бож там поховано Богдана Хмельницького. По доповіді із Чорнобилем В. Донченко вважає, що навіть коли б не

сталася така аварія, як в 1986 році, то кожну постолю, де побудована атомна станція, треба після певного часу дезактивувати на промірі багато кілометрів. Отже існує у кожному випадку небезпека, що Чигирини можуть бути недоступні для людей і доступ до нього заборонений. Автор листа вважає, що замало тільки того „дзвону на тривогу“, у який б'ють, тепер письменники. Він при тому дивується чому саме лише письменники і чому в період гласності ті, що планують будувати такі споруди не радяться з усім народом. На закінчення він пропонує провести в Україні плебісцит „Бути чи не бути в Чигирині атомній станції“, щоб народ міг сказати своє слово.

Філадельфія відзначить 1000-ліття Богослужбами і бенкетом

Філадельфія. — Комітет для відзначення 1000-ліття Хрищення України-Руси в Філадельфії, очолений проф. Д-ром Богданом Т. Гнатюком, у порозумінні з ієрархією Українських Церков, повідомляє українську громаду Філадельфії і околиць, що відзначення 1000-ліття цього ювілею відбудеться тут в неділю, 22-го травня (п.р. з такою програмою: урочисті Архиєрейські Божественні Літургії, перед полуднем у православному катедральному храмі св. Володимира, по полудні о год. 2-й в катедрі непопеченого зачаття Пречистої Діви Марії. Того ж вечора о год. 6-й відбудеться святочний бенкет із мистецькою програмою в залі готелю Адамс. Сіті Лайн і Белмонт — коктейль — о год. 6-й, мистецька програма о год. 7-й: фортепианне сольно — д-р Юліана Осінчук, рецитация — Лариса Кукрицька-Лисняк, виступ хору „Прометей“, диригент Михайло Дябко; великий бенкетом д-р Альберт Кіпа. В Божественних Літургіях

які візьмуть участь також представники інших Церков. До участі в бенкеті запрошено представників Федерального уряду та членів Конгресу; запрошено губернатора Пенсильванії Р. Кейса, віцепрезидента М. Сінгала та конгресменів стейту Пенсильванія українського походження і інших прихильників українців особистості. З міста Філадельфія запрошений майор В. Гуд, голова Міської ради Колман та інші достойники. З академічного світу запрошено ректорів університетів та коледжів та інших духовних і світських діячів. Комітет запросив також представників інших прихильників українців, етнічних груп. З огляду на значення цього духовного й історичного українського національного ювілею — події Хрищення України, комітет очікує великої участі українського громадянства в урочистих Богослужбах та в спільній святочній трапезі — ювілейному бенкеті.

Вшанують пам'ять

В. Калин-Магмет

Ірвінгтон, Н. Дж. — Тут у суботу, 30-го квітня (п.р., о год. 6-й вечора в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект Авеню, 28-й Відділ Союзу Українок Америки влаштує імпрезу п. н. „Музика і слово“ в пам'ять Валі Калин-Магмет. Участь в програмі беруть: Дарія Гордінська-Ка-

ранович, Рафаїл Бенке, Іван Кононів і Борис Базаля. Крім того в програмі: „Легенда про конвалію“ авторства Ірини Дибко, у виконанні Христини Терлецької, Наталки Кудрик, Гриня Гивеля, Маріїки Голіної та учнів школи св. Івана Хрестителя. Програмою вестиме Таїса Богданська.

ЮВІЛЕЙНІ ТОРЖЕСТВА — ВАЖЛИВА ПОДІЯ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

ВІДБУДЬСЯ ЧЕРГОВА НАРАДА КРАЙОВОГО КОМІТЕТУ Тисячоліття ХРИСТИАНСТВА

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. М.). — У суботу, 26-го березня, тут у приміщенні Українського Народного Союзу відбулася чергова нарада Крайового Комітету Тисячоліття Христіанства в Україні. В нараді взяли участь Голова та організаційні референти місцевих Комітетів 1000-ліття.

Як уже інформовано, нарада мала на меті обговорити підсумки праці Крайового та місцевих комітетів, обмінятися думками та планами для кращої крайової координації, а також мобілізувати українську громаду до масової участі в місцевих та всукраїнських святкуваннях ювілею Тисячоліття.

Гість з Англії

Перед початком офіційного відкриття наради, так би мовити, поза програмою, виступив гість з Англії Володимир Лушів, який є головою місцевої підкомісії і відповідає за концерт, що відбудеться під час ювілей-

„Громада може працювати спільно“

Голова Ділового комітету (ДК) д-р Юрій Солтис, який проводив нарадою, який збори, привітав членів Президії Крайового Комітету, членів Ділового і місцевих комітетів, які прибули з багатьох стейтів ЗСА, та попросив о. Василя Івашку, пароху української православної церкви св. Софії у Байонні, провести молитву.

Ознайомивши присутніх

МЕШКАНЦІ ЛЬВОВА ОБОРОНЯЮТЬ УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Львів. — Понад 60 мешканців Львова написали листа до академіка В.М. Русанівського, у якому вони підтримують ідею створення Товариства рідної мови. Вони пишуть: „За один день ми зібрали 60 прихильників благородної справи. Хоча немає серед нас гучних імен ми представляємо громадськість міста — робітники, інженери, студенти і науковці, комуністи і безпартійні, люди різного віку й різних національностей“.

Усі вони затурбовані „несприятливими тенденціями розвитку української мови, небайдим ставленням окремих громадян до духовного багатства народу, недоляками в патріотичному та інтернаціональному вихованні“. Підписані підтримують ініціативу В. Русанівського про створення Товариства рідної мови, про що була мовва в газеті „Літературна Україна“ з 11-го лютого 1988 року. „Вважаємо що таке добровільне самодіяльне об'єднання, — пишуть далі львів'яни, — засноване на засадах гласності та демократії, має стати активним чинником розвитку культури, розширення сфери функціонування української мови, вивчення і популяризації її в нашій республіці та за її межами... Пропонуємо здійснити організаційне оформлення Товариства до 175-річчя великого Кобзаря, а також, вшановуючи заслуги великого поета та його творчості в розвитку української мови і популяризації її в усьому

світі, надати Товариству ім'я І. Шевченка“.

Підписані виявляють бажання стати активістами майбутнього Товариства рідної мови ім. І. Шевченка і закликають всіх, кому не байдуже доля рідної мови, приєднатися до них. Лист підписали: Ігор Мельник, інженер-конструктор, Михайло Данилів, шифувальник, Мiron Тесляк, слюсар, Тамара Засць, інженер, Григорій Свідрик, токарь, Ігор Тернопільський, журналіст, Ярослав Кардаш, аспірант, Юрій Лукомський, архітект — усього 60 підписів.

В кінці листу інформація редакції „Літературної України“, яка у числі газет з 14-го квітня надрукувала наведене листу, додавши до себе ще таку замітку: „Куди цей лист вже було підготовлено до друку, до газети надійшло ще кілька листів з Львова, у яких до зазначеного 60 додали ще 596 підписів (О. Плескун, М. Кудря, О. Дмитрів, І. Патисев, З. Посувайло, О. Вербенюк, Б. Гімків, І. Богдан, М. Вітрків, І. Сергєєва та інші. Сподіємося, що 654 підписи під листом до академіка АН УССР В.М. Русанівського, — значаче у своєму листі інженер-конструктор Ігор Мельник, — достатньо для того, щоб тема Товариства рідної мови знайшла подальше висвітлення на шпальтах „Літературної України““.

Редакція нині також й інші голоси в цій важливій справі.

Н. Толстой перестерігає перед ізраїльським судівництвом

Лондон. — Агентство Ассошіейтед Пресс повідомило з Лондону, що відомий російський історик Ніколай Толстой дав інтерв'ю кореспондентів радіостанції Бі-Бі-Сі у зв'язку із засудом на кару смерті Івана Дем'янюка ізраїльським судом за нібито воєнні злочини, докнані ним у концтаборі Треблінка під час Другої світової війни.

На думку Н. Толстого, ізраїльські судді вже заздалегідь вирішили справу І. Дем'янюка, як тільки вислухали реверсії прокуратури і тому у довгому кошовому процесі вони не брали до уваги, або інше кажучи, швидко зignorували, аргументи, свідки і документацію оборони. Без сумніву, що процес мав характер політичного „шоу“, а не юридичного, спертого на законодавство, суду.

„Я абсолютно переконаний, — заявив зазначений історик і письменник — що він (Дем'янюк) невинний. Вони апріорі відкидали усі свідчення в користь підсудного та документи, що їх представляли адвокати оборони“. Як відомо, Н. Толстой був одним із свідків оборони і там навіть зазнав обиди. Конфлікт, однак, закінчився замиренням після того, як прокуратор Михайл Шакед формально перепросив його на залі процесу.

Н. Толстой підкреслено заявив кореспондентів Бі-Бі-Сі, що жадна країна не повинна видавати людей в руки ізраїльського правосуддя тому, що там ніхто не може сподіватися справедливого розгляду будь-якої справи. В кореспонденції Бі-Бі-Сі підкреслюється письменницька зібність Н. Толстого, його історичні дослідження часів Другої світової війни, у яких він докладно навіслював згубний для Заходу договір у Ялті, підписаний Рузвельтом, Черчиллем і Сталіном, у результаті якого ціла Східна Європа попала під контроль комуністичної імперії. Він написав також документальну працю про видачу західними альянтами в руки НКВД і СМЕРШ тисяч воєнопоневолених, зокрема козаків і вояків армії ген. Власова, та багатьох робітників, які були вивезені німцями на примусові роботи до Німеччини.

ВИСТАВКА А. КОЛОМІЙЦЯ В ПАРМІ

Парма, Огайо. — Тут у галерії Файн Артс Конс-А-деїтед, 5244 Стейт роуд, відкривається виставка картин відомого мистця з Чикаго Анастасія Коломійця. Виставка триватиме до 31-го травня (п.р.), та буде відкрита в таких годинах: понеділок — п'ятниця від півночі до 6-ої год. вечора, субота від год. 2 до 4-ої год. пудні, а в неділю від півночі до год. 2-ої год. пудні. За технічними інформаціями слід телефонувати на число: (216) 351-4534.

ПЕРЕГОВОРІ І НЕПОРОЗУМІННЯ МІЖ МОСКВОЮ І ВАШІНГТОНОМ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Вашінгтон. — Не зважаючи на те, що державний секретар ЗСА Джордж Шульц покинув Совєтський Союз, закінчивши там триденні переговори з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе і зустрічі з генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим, група американських дипломатів продовжує переговори на нижчому рівні у справі приїзду до СССР президента ЗСА Рональда Регена, який, як відомо, гостюватиме в Москві від 29-го травня до 2-го червня включно.

Приятний тон розмов, фальшиві усмішки М. Горбачова, заперечення про осунення перешкод для відбуття четвертої зустрічі на вершинах двох керівників великих надпотуг, не осунули однак ідеологічних, політичних і тактичних непорозумінь, які існували, існують і існуватимуть в майбутньому між демократичними З'єднаними Штатами Америки і диктаторською комуністською імперією.

Під час зустрічі Дж. Шульца з М. Горбачовим минулої п'ятниці, 22-го квітня (п.р.), совєтський лідер звернувся до державного секретаря на виступі президента Р. Регена у яких він вимагав, щоб Совєтський Союз додержувався пошанування прав людини, згідно з постановою Гельсінкської угоди і підкреслював, що утиски на відтинку релігії можуть спричинитися до погіршення американсько-совєтських відносин.

Щі виступи М. Горбачов не тільки назвав „вмешуванням ЗСА до внутрішніх справ СССР“, але також заявив у піднесеному тоні, що Совєтський Союз „не потребує лекцій“. Він назвав виступи Р. Регена „кон-

фронтацією“ і додав, що „ми якось дотепер погоджуємося наші непорозуміння, але продовжування взаємних обвинувачень може спричинитися до винесення такої атмосфери у якій далша співпраця буде неможливою“.

Представник Білого Дому Марлін Фіштер назвав коментар М. Горбачова „нечуваним вибухом злости“. Виглядає, — кажуть політичні спостерігачі, — що Р. Реген торкнувся найбільш дразливих справ, які тамосні диктатори називають „внутрішніми справами СССР“.

Помимо совєтської гострої реакції президент Р. Реген, державний секретар Дж. Шульц і інші високі американські політики продовжують домагається свободи релігії в СССР у пов'язанні з 1000-річчям Християнства в Русі-Україні і відзначенням цього Ювілею у Совєтському Союзі, урядом, компартією і державною Російською Православною Церквою під керівництвом патріарха Пімена. Фіштер заявив, що навіть під час свого побуту в Москві, президент Р. Реген має в плані відвідати церкви і монастирі і говорити офіційно і приватно про потребу свободи релігії для усіх громадян СССР.

Не треба виключати, кажуть поінформовані особи, що Президент ЗСА зумисне порушив чутливі теми ще перед своєю поїздкою, щоб потім совєтські керівники не були заспокоєні, якщо він говоритиме про них під час офіційних розмов.

Обидві гострі заяви Москви і Вашингтону не спричинились однак до загострення у відносинах між ЗСА і СССР і підготовка до четвертої зустрічі на вершинах іде повною парю.

У СВІТІ

ПОКЛИКАЮЧИСЯ НА НЕНАЗВАНИХ по імені американських урядових речників, деякі кореспонденти поінформували, що незабаром з Куби до З'єднаних Штатів Америки прибуде більше чим кубинських емігрантів. Говориться про 12 до 15,000 осіб. Сотні кубинців мали б вже прибути до ЗСА цієї неділі, тобто 1-го травня. Багато з них це політичні емігранти, але прийдуть багато й таких, які мають тут близьку родину. Як відомо, в 1984 році між ЗСА і Кубою був підписаний договір в шпів справі, але диктатор „дотримувався свободи“ Фідель Кастро незалежно після цього зривав договір і повів сильну антиамериканську пропаганду, критикуючи закордонну політику Адміністрації президента Рональда Регена. Розважливі високі урядові служби імміграції та натуралізації перестерігають Уряд у Вашингтоні перед повторенням несконтрольованої політичної еміграції з Куби, вказуючи на заворушення в тюрмах і висилку Кастром психічно хворих, які ще й досі становлять велику проблему для ЗСА.

КІТАЙСЬКА НАРОДНА Республіка, не зважаючи на пересторогу З'єднаних Штатів Америки, продовжує висилати до Ірану зброю, амуніцію, запасні частини, а також ракети типу „Силкворм“, якими Іран обстрілює міжнародні кораблі і території Іраку, Кувейту та інших країн. Крім того уряд комуністичного Китаю поінформував Вашингтон, що він виступає на Раді Безпеки ООН проти ембарга на доставку зброї до Ірану. Іранську позицію підтримали також комуністично-москвинські „миролюбці“, які закли до зрозуміння, що вони також голосуватимуть проти якщо питання ембарга буде поставлене на Раді Безпеки. Китай і СССР постійні члени Ради Безпеки з правом вето. Політичні спостерігачі кажуть що китайські комуністичні керівники не бажать підтримувати в цьому випадку американського погляду. Також Франція, яка хоче бути неутраальною, напевно стримається від голосування.

КЕРІВНИКИ БАГАТЬОХ арабських країн занепокоєні перспективою есентуального політичного й економічного наближення З'єднаних Штатів Америки і Совєтського Союзу. Політичні спостерігачі й аналітики підкреслюють, що СССР під теперішнім пору дієсно замикає поширення співпраці із ЗСА і тому не спійняється використовувати неуспішні місії державного секретаря ЗСА Джорджа Шульца на Близькому Сході. Є навіть певні позначки, що Москва намовляє Ясіра Арафата, щоб він визнав формально Ізраїль, згідно з правом на існування Ізраїля, як окремої держави, а також підтримав ідею скликання міжнародної конференції для обговорення справ на Близькому Сході.

ІТАЛІЙСЬКИЙ СЕНАТ і палата громад висловили вчорашній довір'я 48-м у черзі повнооснов урядові Італії. Як відомо, новим прем'єр-міністром в коаліційному уряді став тепер політик Християнсько-демократичної партії Чіріакко де Мота. Місцеві політичні спостерігачі не пророкують довготривалості уряду з огляду на великі різниці в поглядах між поодинокими партіями. Наприклад колишній прем'єр-міністр і керівник Соціалістичної партії Беттіно Краксі гостро засудив вчорашню заступника Ясіра Арафата в Тунісі ізраїльською розвідкою і закликав до офіційного визнання Палестинської Визвольної Організації. Керівники Ліберальної і Республіканської партії навічакі, заявивши про ізраїльську позицію.

М. ДУКАКІС ЗДОБУВ ВЕЛИКУ ПЕРЕМОГУ У ПЕНСІЛЬВАНІЇ

Філадельфія, Па. — Один з перелових кандидатів на президента від Демократичної партії, губернатор стейту Массачусетс, Майкл С. Дукакіс здобув велику перемогу у передвиборах в Пенсильванії, перемігши два до одного іншого демократичного кандидата негритянського походження Джессі Джексона. Політичні спостерігачі й аналітики передвиборчої кампанії кажуть, що не вже друга здельдрована перемога М. Дукакіса в індустриальних великих стейтах Нью Йорку і Пенсильванії. Якщо він збуде ще третій великий стейт Каліфорнію з великою кількістю делегатів, то за ним буде забезпечена перемога номінації на Конвенції Демократичної партії, яка, як відомо, відбудеться в липні цього року.

Важливі передвиборчі відбудуться також в наступний вівторок, 3-го травня, у стейтах Огайо й Індіана, які Дукакіс також сподіється здобути. На пресовій конференції в Бостоні кореспонденти пригадали губ. Дукакісові, що в 1984 році Волтер Ф. Мондейл також здобув був Нью Йорку і Пенсильванію, але втратив інші стейти і не негативно відбилось на його виборчій кампанії і виборах, крім, очевидно, нешасливого вибору кандидата на віцепрезидента.

яким була Джералдін Фертара, недолюблюваний кандидат в багатьох стейтах.

Дж. Джексона, на думку переловеного опиту „Нью Йорк Таймсом“ і „Сі-Бі-Ес Ньюз“, не зумів витворити ентузіазму серед чорних виборців у Пенсильванії і тому не здобув багато голосів й делегатів не зважаючи на те, що у стейті живе багато негрів. „У багатьох відношеннях ми здобувасмо перемогу, а до закінчення передвиборів 7-го червня ще далеко“, заявив Дж. Джексона кореспондентам. Також керівники його передвиборчої кампанії заявили, що Джексона повинен витримати до кінця. За скалем М. Дукакіс здобув 868,720 голосів (66 відсотків), Дж. Джексона 376,344 голосів (29 відсотків), А. Гор 40,021 голосів (3 відсотків) і П. Саймон 9,484 (1 відсоток).

Очевидно, республіканський кандидат на президента, теперішній віцепрезидент Джордж Буш здобув усі республіканські голоси і після передвиборів в Каліфорнії він напевно вже матиме достатню кількість здобутих делегатів для номінації у першому голосуванні. Співпрацівники Дж. Буша вже почали застановлятися над стратегією виборчої кампанії у пізніх літніх і ранніх осінніх місяцях.

Сенат не поспішає з ратифікацією договору

Вашінгтон. — Лідер республіканської меншости у Сенаті Роберт Дол закликає своїх колег ратифікувати американсько-совєтський договір про знищення ракет середньої і меншої дальности ще до приїзду президента Рональда Регена до Москви на чергову зустріч з Михайлом Горбачовим.

„Ми не маємо потреби спішити“, відповів на це лідер демократичної більшости Роберт Бірл. „Президент заслуговує того, щоб йому пішли назустріч, але є справи, які не терплять поспіху“, відповів на це Р. Бірл.

Сен. Р. Бірл сказав, що обговорення договору повинне складом Сенату почнеється не скоріше 9-го травня. Зустріч на вершинах у Москві відбудеться 29-го травня — 2-го червня. Президент уже не раз говорив, що якщо до зустрічі на вершинах договір про ракети не буде ратифікований, то не поставити його в незручне становище.

За словами Бірла, перш ніж договір буде представлений на обговорення повного складу Сенату, треба відповісти на запитання, чи насталоє Совєтський Союз

на тому, щоб договір забороняє „космічну зброю“. В даний час цією проблемою займаються дві сенатські комісії — у справах озброєнь і у справах розвідки. Поки вони не прийдуть до якогось висновку, договір не передадуть на обговорення повному складу Сенату.

Стало зрозумілим, що демократи хочуть добитися того, щоб Совєтський Союз підкреслив спрямованість договору проти „зоряних війн“. Це дозволить демократам потім виступати проти фінансування стратегічної оборонної ініціативи (СДІ).

У тексті договору немаєні слова про космічні системи, бо угода, підписана у грудні у Вашингтоні Р. Регеном і М. Горбачовим стоєється виключно ракет середньої і меншої дальности.

Дол попередив колег, що якщо у текст договору будуть додані будь-які нові рядки про „космічну зброю“ то договір треба писати на доопрацювання і тоді вважати невідомо, коли він буде ратифікований.

У принципі, демократи не трохи не заперечують про тій підписання договору. Їх мета — примусити Білий Дім відмовитися від створення СДІ.

В АМЕРИЦІ

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА вирішив перевірити попередню постанову з 1976 року чи національні меншини мають право позивати приватні фірми та інституції за расову дискримінацію, базуючись на законі про громадські права з 1866 року. Рішення з 1976 року, якраз поширило правило цього закону й уможливило такі судові акції. Якщо Верховний Суд справді перерішить цей поширений з 1976 року закон, а деякі знавці законодавства твердять, що це є допустиме, то це буде вперше в історії новітнього судівництва, а може й вперше взагалі, що закон поширення прав меншин в ЗСА буде відкликаний.

ВИБУХ І ВОГОНЬ на підводному човні морської флотії ЗСА на Атлантичному океані поранили 23-ох моряків залоги. Рятувальники ще далше шукають за трюмом пропавшими членами залоги. Цей тридцятилітній підводний човен „Бовніш“, що є одним із найстарших у флотії, був примушений вилити на поверхню після того, як вогонь, спричинений вибухом, почав розповсюджувати отруйні випари. Сталася ця аварія у водах Атлантики 160 миль на схід від Кейп Канаверал, Флориди.

ЗАГАЛЬНО ПРИЙНЯТО В 1980-их роках, що приватні установи дають кращу обслугу, як державні. Проте ті, які мають досвід із приватними фірмами обслугу, твердять, що ця теорія є правдивою тільки тоді, коли приватні фірми мають можливість зматися за кращу обслугу своїх клієнтів. Отже ключем до продуктивності в галузі громадських обслуг не є заміна державних на приватні фірми, але конкурування між ними.

СВОБОДА

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to Svoboda.

Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і money orders виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи Лігачов на черзі?

Філіп Тавбман, кореспондент „Нью Йорк Таймсу" в Москві інформує у числі газети з 21-го і 22-го квітня ч.р., про померкнення зірки Єгора К. Лігачова, другої особи після Михайла Горбачова на кремлівському Олімпі. Тавбман пише, що Лігачов тепер значно обмежив свою активність у Політбюро, особливо від останнього словного удару з генеральним секретарем ЦК КПСС.

У газеті з 22-го квітня, Ф. Тавбман підтверджує, що на спеціальній нараді Політбюро, що її скликав генеральний секретар, звільнено Є. Лігачова з усіх дотеперішніх обов'язків, запропоновано йому виїхати на двомісячну відпустку, але не позбавлено його членства у Політбюро. Деякі високі советські речники заявили, що Лігачова в першу чергу атакували сам М. Горбачов, голова Ради Міністрів СРСР Ніколай Рижков та інші. Загально припускають, що Політбюро на заповідженому пленумі Центрального Комітету КПСС у другій половині червня, запропонує „перенесення Є. Лігачова на іншу відповідальну працю", як це трапилося з іншим членом Політбюро, Борисом Ельциним раніше.

Згідно з офіційними інформаціями, обидва керівники мають зовсім протилежні погляди на справу політики „гласності" і „перебудови" советської економіки. Від приблизно двох місяців засоби масової інформації СРСР мало інформують про активність Лігачова. На запити кореспондентів один із советських редакторів відповів, що Є. Лігачов не контролює більше тих ділянок, за які він це недавно відповідав.

У відсутності в Москві Лігачова за його ділянку відповідатиме Олександр Н. Яковлев, який, згідно з опінією поінформованих осіб, є найближчим приятелем і звеличником М. Горбачова.

На протязі останніх трьох років Є. Лігачов був так званим ідеологічним арбітром компартії на найвищому рівні і відповідальним речником за сектор інформації; що тут на Заході називають урядовою советською пропагандою, яка включає пресу, радіо і телевізійні передачі. В останніх кількох місяцях його часто заступав у цій ділянці вже згадуваний А. Яковлев.

Ці потягнення вказують на тривання боротьби за владу в Кремлі, головно між двома „суперниками", тобто між М. Горбачовим і Є. Лігачовим. Аналітики, які слідкують за подіями в СРСР кажуть, що М. Горбачов у теперішній ситуації відпущення на міжнародному відтинку, головно між СРСР і ЗСА, підписання договорів про частинне роззброєння, виведення советської військової сили з Афганістану, можливість поліпшення советської економіки коштом інвестицій і позичок на Заході, напевно виграє змаг з Лігачовим не зважаючи на те, що його підтримує КГБ, згідно шеф КГБ Віктор М. Чебриков, частинно військова індустрія, консервативні партійні кола та кар'єристи.

Політичні спостерігачі вважають, що удар у Політбюро спровокували статті в обороні політичного диктатора Йосифа Сталіна, що були поміщені в деяких советських виданнях з допомогою Лігачова. Повернувшись з відвідин у Югославію, М. Горбачов скликав поспішну нараду у Політбюро і започаткував процес розправи з Лігачовим, спершись на статтю у газеті „Советская Россия", яка дуже категорично обороняла Сталіна, політику якого кілька місяців раніше критикував генеральний секретар ЦК КПСС. „Лігачов і його прихильники виступили до відкритої боротьби за скоріше", — заявив під час розмови один з росіян, який не бажав бути названим. У загальному преса й інші засоби масової інформації підтримують М. Горбачова і його політику.

Очевидно, під загрозою опинилися тепер також прихильники Лігачова, в першу чергу В. Чебриков і редактор газети „Советская Россия" Валентин М. Чікін.

ЧИСЛО ЖЕРТВ У ТРІПОЛІ від експлозивного матеріалу, який був зірваний минулої суботи, 23-го квітня ч.р., досягло 70-ти осіб. Понад 100 осіб все ще перебувають у шпиталі після тяжкого чи легшого поранення. У понеділок, 25-го квітня, протестуючи проти терористичного акту, не вийшли на роботу вчителі, працівники банків та інші робітники які домагаються покарання винних, які зривали експлозивний матеріал наддоданий у тигаровому автомобілі на базарі, серед гущі цивільних людей, дуже часто несприятельно до політики чи міжпартійних та міжгрупових непорозумінь. Життя в одному з більших міст Лівану спаралізоване. Дотепер ні одна з терористичних груп не взяла на себе відповідальності за вибух, але мусульмани вже поспішили обвинуватити християн в цьому нещасному акті. Зроблено це для розпалення ненависті і посилення боротьби між мусульманами і християнами.

Насамперед необхідно відзначити, що на цьому пленумі вперше з лагідною чіткістю було стверджено, що національне питання у СРСР аж ніяк не можна вважати вирішеним, як весь час твердили, — раз і назавжди, бездоганно і остаточно.

В сфері національних відносин ми багато чого бажаного стали видавати за здійснене... Ми почали забувати, що дружба народів має на меті не дружбу всіх народів навколо одного народу... Врішнені національні проблеми з'явилися дивовижне поняття — „старший брат"... Цей ходульний образ „старшого брата"-рішів кочувати з літератури в літературу, з книги в книгу, як обов'язковий персонаж... В ті ж часи народилося таке несусвітнє поняття, як „братні літератури", тобто всі інші літератури народів Союзу, окрім російської! (З виступу Сергія Баруздина).

Дійсно, де ж подівся, старший брат? з переліку літератур? Чому це йому не знайшлося місця у „братніх літерахурах"? Чи не вважає старший брат нижче власної гідності стати в один ряд з меншими братами? Чи це не є закономірний наслідок нерозв'язності національного питання з урахуванням рівних прав і інтересів усіх націй і народностей?

Найбільшою хвалою небес і досягненням вірних на землі було визнання з'єднання усіх українських християн у Христі, якраз у цей час відзначають Тисячоліття введення народу русів в обійми Церкви Христа.

Бо, якщо немає різниці в Христі поміж жидовином і греком, як учимося у апостола Павла, то на якій підставі можуть існувати різниці у вірі поміж різними християнськими згромадженнями українців. Христос один і той сам для всіх. Об'єднання українців, скажемо у створенні української християнської ради, має свою велику важливість і вагність не лише в площині підсилювання віри в народі, а також у створенні сили для оборони християнства в вірі народу. Диявол відносно війни проти Христа заходами атеїстичного ССР, що якраз тепер, в цей час ювілею 1000-ліття християнства Київської Русі, проголосив свою „побожність" серед народів світу. Нинішній клич Москви, що „Москва є першоначало християнства Русі" (читай Рашія) перевищує змістом своєї концепції клич давнини, що „Москва — Третій Рим".

Ця новостворена „права", підсилювана атеїстичними середовищами у різних країнах світу, ставить Москву на п'єдестал світових уваги, а цим самим цілком заперечує історичну правду, — правду про існування окремішності українського народу і Київську державу русів, як могутній центр на Сході Європи, та правду про введення християнства в Україну. Цього ніяк не можна нехтувати. Всякі протидії цій „правді Москви", і ширення інформації різними окремими

Василь Сокіл

ВАЖЛИВА ПЕРЕДУМОВА

„ПЕРЕБУДОВИ"

II.

Роман Лубківський з гіркою нагадує: „Ми добре пам'ятаємо, як недавно, в 60-ті роки запанувала теза про неперспективність інших культур, коли як про благо говорилось про „злиття мов", а інтернаціональне ототожнювалося з безнаціональним."

Георгій Цинцивілі чітко сказав:

„Було б самообманом твердити, що національне питання уже вирішене. Нація офіційна пропаганда в ці галузі не звільнилася від тріскотні, вигуків гасел і безпредметної фразеології. А коли нам ставало надто важко, наша пропаганда показувала на сяючі вершини комунізму."

Промовець далі спробував глибше, ніж звичайно, глянути на нерозв'язність важливих аспектів національних відносин. Він сказав, що національне питання не може обмежуватися проблемами мови, літератури, культури:

„Найвідчутнішу школу взаєморозуміння і єдності радянських народів зав-

дають волонтеристські, позбавлені економічно і соціального сенсу дії деяких, як їх назвав товариш Горбачов, „платних функціонерів", які зчаста ігнорують запити і потреби союзних республік."

Промовець наводить такі факти: „Понад двадцять років керівництво і громадські Грузії виступали проти планових завдань Москви на чайне листя, які відносно перебільшували реальні можливості республіки, в результаті чого прославлені грузинський чай втратив усі свої якості. Держплан СРСР і досі примушує в районах інтенсивного чаїництва розвивати тваринництво, коли це несумісні речі. Понад тридцять років республіка не може перекопати бюрократів з всеосяжних відомств, що в центральній Грузії найкращі умови для плідництва, а Москва наказує там вирощувати цукровий буряк."

Промовці з інших республік торкалися так чи інакше цієї ж проблеми прав національних республік на власне планування.

складання економічних проєктів:

„З урахуванням місцевих умов. Точніше сказати, справа полягає боляй у розширенні, якщо не у повній наданні прав республікам господарювати не за вказівками невідгасів здалека, а самим, зі знанням особливостей, запитів і потреб національних республік. У виступах промовців підкреслювали, що це найгостріша проблема національно-державного ладу."

У відповідь на спробу таких „платних функціонерів" подібних до секретаря ЦК КПУ Ельченка виправдати дискримінаційний по відношенню до національних мов хрущовський закон, який заохочує батьків невідгасів зневажити материнську мову, промовці різко критикували антинародну позицію. Знову повторювали вони ігнорувати багата функціонерами істину, що справа мови, літератури, культури тощо чинить вплив на справу державного, а ніяк не приватного. Це і ще раз ставлять вимогу державним законом про мову навчання ліквідувати волонтеристське правило, яке зводило національні мови на неов'язкові, навіть антисоціалістичні речі.

А що діється на Україні навіть тепер, у пору перебудови? Вельми темперамент-

(Закінчення на стор. 4)

Микола Костко

ЮВІЛЕЙ У ХРИСТІ

поусамостійнюваними християнськими середовищами українців на чужині виглядає, як зльокалізовані виступи „недожитків".

Москва висилає своїх „богослужителів" до інших держав і там, через свої атеїстичні агенції, демонстративно замінює своє християнське поклоніння Сходу. Такі і інші акції Москви дають українським християнам на чужині виразний виклик обслуговувати свої сили оборони.

Формальне визнання об'єднання усіх українських християнських громад створить собою новину великого значення, що це буде акт до здійснення бажання Христа, — „щоби усі були одно". Цю новину підхопить увесь християнський світ, та силою своїх контактів буде голосити правду про введення християнства в Україну. Мало того, ця сила правди буде усвідомлювати світ про правдиві намагання Москви — заперечення існування української нації і будь-які її досягнення, — в ділянці культури і релігії. А також, світ доведе своїм народам, що всякі покази на телевізі про велич християнського руху, — з-поміж мурів неподозрітих монастирів Москви, що так часто появляються у програмі, це лише зльокалізовані і дуже контрольовані недовідки християнства Росії, що їх атеїсти так обманливо використовують для своїх невіснених чи політичних цілей.

Відомим є, що великий князь Володимир заявив своїм актом християнства, що віднині ми усі сталися одне

в Христі. І відомим є також і те, що нарід, хоч порозділюваний територіальними силами обставин часу і суєвіль України, залишився вірний ідеям великого Володимира. Але впливи чужих і час залишили собою певні відбитки. Окремі територіальні громади поусамостійнювалися, а також поклали і нові християнські середовища українців.

Історія часу доводить, що невидима рука Провидіння виводила українців з різних областей у край за море, де немає жодних чужих шкідливих впливів у релігійне життя вірних, протягом останньої сотні років (1888-1988), щоб діти Русі зорганізувалися в одне. Щоб зникли впливи варшавської і будапештської орієнтації, та всякі окремішності; але провідні центри тих громад вірних не мали такої візі. Слова великого Митрополита Андрея, до цієї якраз теми, — „з'єднання, — ладали, немов зерно в буряні."

Наша вимога організування українських християн, щоби об'єднували, що святий віри в народі. А це буде найбільшій пам'ятник нашого часу. З'єднуємо собі християн інших народів, якраз своїм власним з'єднанням. Нехай вони своєю силою допомагають нам оборонитися перед навалюю атеїзму Сходу. Або прилучимося з'єднати до інших, уже діючих християн у лавах воїнв Христа у війні проти диявола та вносимо правду про нас і про наше українське християнство.

Недавно, померлий президент Тайвану, — Чіанг

Чінгкуо писав Папі Павло-ві II, у відповідь останньому на його новорічний залик до миру і свободи релігії, кажучи, що віра є цим знаряддям, яке культивує душу, а всі інші етичні, моральні і духові кермучі співвідношення між людьми можуть бути встановлені самими людьми. Без заохочування цієї фундаментальної правди не може бути гармонійного співжиття у родині, в громаді, в нації і також у міжнародному співвідношенні. Чіанг також підкреслює важність релігійної свободи, — щоб люди могли розвинути свою власну свідомість і працювати разом в любові, та в жертовності для потреб спільного добра. („Фрі Чайна Джорнел").

З цього можна витягнути есенцію науки, що спільність у вірі українських християн культивує душу нації, а всі інші співвідношення можуть бути встановлені і узгоджені людьми. Свобода у виявленні, чи у замані-фестуванні віри у релігійних практиках, ніяк не змушує католиків стати баптистами, або православних стати католиками, бо Христос кликає — „Прийдіть до Мене ві", а якщо ми наведемо з'єднаних в Христі прихильників до нього, то яка різниця в яких строях. З одного боку самі строї становлять різниці, ті людські витвори, а з другого, територіальні походження, ті чужі впливи. Але „духовість нації" закликає своїми потребами до спільного думання, до спільної застанови і спільних рішень-постанови, бо лево мечі ССР проти українського християнства і проти українського націоналізму з однаковою загострене для усіх, — словом, нас нема.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
Редагус Лев Яшкевич

Технологія на терезах історії

Оповідать, що один відвідувач стародавніх Атен спитав свого господаря доми, як це пояснити, що атенці чваняться своєю демократією, коли більшість мешканців Атен становлять невольники? На це господар доми, з неспитаним почуттям ображеної гідності, відповів: „коли наші прядильні будуть крутитися самі, ми не будемо потребувати невольників".

Але людство забрало поверх 2000 літ, щоб зліквідувати невольництво. І цього великого діла довершила не політика, не релігійні провісники, не суспільники та філософи, а нова вітка технічного знання, відома під назвою технології. Коли, проте, світ застала індустріальна революція в XIX сторіччі і нова верства капіталістів була зайнята вирощуванням майна при допомозі технології, колишні невольники та кріпаки ставали її завзятим опір. Бо технологія зм'янула їх до цього часу, устале та безпечне русло життя на страхітливе мариво чогось нового та небезпечного. Ті люди нежданно були витручені з колисний їхніх вікових традицій, способу заробітку та сільських садів та перемішени до переселених, брудних і небезпечних міст та гуркітливих фабрик.

Не слід тому дивуватися, що деякі з них зчинили бунтарський спротив проти спричинника тієї зміни — машини. Вони робилили її важкими молотками та домагалися повороту до давнього життя. Історія західної цивілізації була позначена постійною динамічною напруженою поміж потребами громадян, власниками федеральних посілостей національних держав та індивідуальними правами одиниць.

Винахід стрільного пороку та гармат дали змогу королів побороти магнатів та шляхетських феодалів і створити національні держави. Нові засоби технології та нова техніка збирання та маніпулювання гришми дала змогу королів створити сильні армії, яким не могли протиставити зброєні барони в полі бою та захистити, перед нимишньою силою пороку, оборонним мурів своїх замків. При допомозі гармат та наймленого військового королі стали справжніми володарями своїх держав, а доволі часті аристократи їхніми дворянами.

Технологія стрільного пороку забрала багато часу, щоб страсти і себе матеріально рідно та стати зрозумілим і приступним для звичайної людини. Коли не сталося, почалися революції. Це не значить, що не було революцій перед тим, але з руйнівною у руках селянських батраки та миське шумовиння мали більше шансів стати владними революціонерами.

Нова технологія вітрильного мореплавання дала змогу європейцям відкрити оба континенти Нового Світу та їх заселити. Заваженована технологія пальної

зброї дозволила колоністам Нового Світу зводити війни з професійними арміями на майже рівній стої. Добровольча армія Джорджа Вашингтона прогнала майже всі битви з англійською армією, але виграла війну. Якщо б, проте, англійці мали рушницю, а колоністи луки й щипи, тоді вислід війни був би напевно інший.

У Франції міська товпа не тільки завалила старий монархічний устрій Бурбонів, але зуміла організувати великі армії з молодими генералами, які потрапили побороти найкращі європейські армії з професійними старшинами на чолі.

І тут знову вирішним фактором стало те, що королі втратили монополію пальної зброї, яка дозволила провідникам Французької революції створити та озброїти свою власну армію.

Подібна проблема лягла в основу В'єтнамської війни. В 1960-их роках, коли збільшилася американська військова пов'язаність у В'єтнамі, більшість американців вірила, що добре озброєна американська армія не матиме великих труднощів у війні з невисхоленними та слабо озброєними в'єтнамськими комуністами. Але виявилось дуже скоро, що ті комуністичні революціонери були озброєні модерними автоматичними рушницями, мінометами, ракетними стрільнями та іншими воєнними технологічними пристроями. Використовуючи цю зброю, з відповідним знанням топографії воєнних територій, Південносхідної Азії, ті невисхолені наївоблери та голодні сільські революціонери змусили модерну американську армію до капітуляції.

Терористичні акції палестинців, що проходять із шорохом більшою інтенсивністю та жорстокістю на Близькому Сході та в Європі, доводять, що при допомозі модерної технології можна заатакувати кожну ділянку державної структури. Немає сумніву, що ізраїльська армія, — це одна з найкраще озброєних армій світу. Але й вона не в силі протидіяти терористичним акціям палестинців, які при допомозі дешевих пластичних експлозивних засобів загрожують у повітрі струменевим літаком та створюють атмосферу постійної небезпеки та терору.

Військові війни на Близькому Сході не мають вирішального значення тому, що існує можливість ведення парамілітарної терористичної акції через контрабанду смертоносної зброї до пасажирських комерційних літаків.

Електронна технологія дійшла на наших таках очей до такої стадії розвитку, що державні агенції та великі промислові підприємства мають змогу слідувати за кожним словом пересічного мешканця даної країни, без його відома та свідомості. Ця технологія не досягнула

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Роман Осінчук

Т-ВО СВ. СОФІЯ ТА ТИСЯЧОЛІТТЯ РУСИ-УКРАЇНИ

I.

Переступаючи поріг 1988 року кожний день наближає нас до цієї історичної дати, коли тисяча років тому св. Володимир Великий, за словами Іларіона, першого київського митрополита-русуна, у своєму „Слові о законі і благодаті" великий катан, себто цар, провадив християнську релігію у розлогі тілі Русі-України та офіційно встановив у своїй тодішній Українській державі християнську Церкву. „Слово" Іларіона, як це слушно підкреслює в останньому Мирянському Конресі в Римі у своїй доповіді наш відомий журналіст і науковець, ред. Михайло Лемкович-Добрянський, це просто маніфест, що проголосив постання русько-української нації.

І саме в часі початку уже тут, на еміграції, деяких відзначень цього славного Тисячоліття Хрестої Церкви в Русі-Україні, на жаль, далеко від Батьківщини, якже бодімо ми відчували сьогодні несприятливий серед нас цього незабутнього нашого першого Патріярха Помісної Української Католицької Церкви, ісповідника віри, св. п. Кир Йосифа, якого 7-го вересня 1984 року Всесвітній поклик до Царства Небесного, на 93-м році трудяшого та незвичайно мученичого життя. Сам він, Патріярх Йосиф, вже десять, а то й більше років перед своєю смертю почав приготуватися та й нам усім нагадувати при зустрічах з нашими списками й науковцями про відзначення згаданого Тисячоліття. А до цього він

приготовлявся від часу своєї появи у столиці Вселенської Церкви, Римі.

Найперше вибудував храм св. Софії та вбрав його в мистецькі, мозаикові шати, рівночасно побудував теж і дім для християнської науки, Український Католицький Університет ім. св. Клімента Папи, а поступово й інші установи, створюючи в Римі український релігійний центр. Від свого пам'ятного історичного виступу на II Ватиканському Соборі постійно змагався за встановлення патріярхату для своєї Церкви-мучениці, щоби таким чином її зміцнити у діаспорі, краще об'єднати та поставити її на належному місці в центрі три чвертьбильйонного католицького світу, як однієї з найбільших католицьких Церков східного обряду, а рівночасно й дати моральну допомогу для нашої катаконбної Церкви на Батьківщині, яка в тих важких умовах більшовицької дійсності існує, працює, а то й зростає і поширює свої впливи навіть на інші народності, зокрема росіян.

З цією метою Патріярх Йосиф на IV Єпископському Синоді УКЦеркви 1969 року в Римі перевів ухвалу створення патріярхату УКЦеркви та представив до затвердження Папи Павла VI. Не одержавши такого затвердження Кир Йосиф на додання деяких списків, священників і загалу мирян у 1975 році прийняв гідність Патріярха таке зважаючи на всякі труднощі ватиканських кіл чи й на жаль, деяких наших єпископів, постійно змагався за затвердження згаданого патріярхату у Ватикані та борювався аж до смерті за „справедливу справу" як це ствердив сам Папа Іван Павло II під час похорону св. п. Кир Йосифа. Ми тепер бачимо самі, що наша Церква, завдяки проволоті, праці й ентузіазмові Патріярха Йосифа об'єднала своїх вірних, зміцнена внутрі і зискала на престижі й популярності серед всього католицького та цілого християнського світу. В 1982 році Патріярх Йосиф вже тоді знеможений так окреслив завдання патріярхату на одній зустрічі з вірними: „Патріярхат, видіння ваших віруючих душ, стався для вас живою дійсністю. Таким для вас хай залишиться у майбутньому. Але патріярхат існує! За ним уже чотириста

років зматань, за ним всім років дійсності, а перед ним тільки визнання Апостольського Вселенського Престола". Саме в місяці лютому минуло 25 років від цієї щасливої хвилини, коли померувався із московської катогри до своєї Церкви й своїх вірних наш Патріярх Йосиф, якому, на жаль, доля не дозволила бути з нами в часі нашого великого свята — Тисячоліття Християнської Русі. Проте, залишаючи цей світ, він залишив нам усім своє батьківське завіщання, в якому, як добрий батько, каже любити свою Церкву та продовжувати змагання за затвердження патріярхату, кажучи: „І вас, мої возлюблені діти, благаю ніколи не відкажіться від патріярхату своєї страдної Церкви, він живий існуючий і діє".

Але крім завіщання він залишив та дав нам під опіку розбудовані ним інституції, які мають даліше розвивати його ідеї та прагнувати для дальшого росту нашої Церкви й постійно продовжувати змагання за затвердження патріярхату та, як казав Патріярх Йосиф, науковою і культурною працею класти підвалини нашому національному й державному життю. Крім згаданого вже Собору св. Софії та Українського Католицького Університету, бібліотеки, музею, ще є Колегія св. Софії для питомців (яких в цьому році є 14), храм Животворчої Божої Матері та св. Сергія і Вахка з патріяршим двором, монастир ОО. Студитів та інші. Згадані інституції продовжують свою працю під проводом теперішнього Блаженнішого Патріярха Митрофана Івана та його найближчих співприхильників й Синоду Ієрархії УКЦеркви в діаспорі. Ці патріяршій інституції вимагають від нас усіх моральної та великої матеріальної, постійної допомоги.

Але св. п. Патріярх Йосиф думав і про це, згадуючи такими словами: „Половина часу моєї волі була присвячена, щоби добути для нашої Церкви й народу Український Католицький Університет та Собор св. Софії та створити Центр для українського паломництва в Римі. Друга половина мого часу на волі, щоби заповнити згаданому Центрові та інституціям легальну фінансову базу".

Закінчення буд.

ЮВІЛЕЙНІ ТОРЖЕСТВА — ВАЖЛИВА ПОДІЯ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

(Закінчення зі стор. 1)

почуттям, що ми є одна велика громада, що ми живемо єдиним наміром — гідно відсвяткувати Тисячоліття нашого Християнства.

В центрі уваги — закладочні святкування

З великою увагою присутні вислухали звіт голови Ділового Комітету д-ра Ю. Солтиса про діяльність Комітету. За три роки свого існування ДК провів 17 ширинних засідань у Нью-Йорку, Філадельфії, Вашингтоні, Бавид Брук, Нью-Йорку та не менше вузьких нарад прес-ліній ДК і членів комітету у Вашингтоні. На всіх цих нарадах і засіданнях обговорювалися справи, пов'язані з відзначенням ювілею Тисячоліття Християнства. Завдяки наполегливій праці комітету нині у ЗСА є 42 стейтс, метрополітанії і місцеві комітети Тисячоліття, які успішно працюють.

Постійно в центрі уваги ДК є підготовка до закладочних святкувань у столиці ЗСА. Успішно пройшла акція „Писанка”: під час Великдень свят кожним членом Сенату і Палати Репрезентантів була подарована писанка з відповідним написом, щоб звернути увагу американського політичного світу, що цюгоричний ювілей введення християнства є святом українського, а не російського народу! Прикладати про переслідування Советським Союзом Церков в Україні.

Заходами Крайового Комітету у грудні минулого року внесено до Сенату і Палати Репрезентантів дві резолюції однакового змісту: за закликом до американських законодавців і членів Уряду ЗСА не брати участі у святкуваннях в СССР 1000-ліття Християнства, поки Українські Католики і Православна Церква в Україні є заборонені. Д-р Ю. Солтис нагадав, що неділя, 29-го травня, є проголошеною Молитовним Днем пам'яті Тисячоліття Християнства Київської Русі-України і пропонує усі стейтс, метрополітанії і місцеві комітети разом з отцями парохами і настоятелями зорганізувати Богослуження по всіх наших церквах, щоб зробити цей день Днем єдності українців у цілому світі.

Крайовий Комітет був співавтором величавих концертів, присвячених ювілею, що відбулися в Нью-Йорку і Атланті. Концерти влаштувала Фондація ім. Маттеї у співпраці з УНСОЮ.

В Атланті кожний має риканське, що був на концерті, дістав матеріал-інформації про Тисячоліття. Крім того ДК є також співспонсором видання Довідника про Тисячоліття англійською мовою, що виходить у видавництві „Смолоскип”.

Другий рік члени ДК беруть участь у конференціях релігійних радіопересилань у Вашингтоні, роздаючи при тому матеріал про наше Тисячоліття.

Важко у короткому газетному звіті розповісти про всі ті корисні справи, що їх зробив і робить Діловий Комітет і особливо його голова д-р Ю. Солтис. Тут і успішна протисовєтська акція у Скрентоні у зв'язку з приїздом туди чотирьох ізраїльських Православних Церкв, і виступи на американській телевізії, в радіо і пресі, і контакти з Грецькою Церквою у ЗСА у справі підтримки ідеї українського Тисячоліття, участь у зборах, нарадах, святкуваннях у різних містах, і канцелярська праця, особисті, листові та телефонічні контакти, і видання брошури про наше Тисячоліття англійською мовою, вислання її до відділів, організацій, і авдієній у наших владах, щоб інформувати їх про працю Комітету. Подивіться на активну працю д-ра Ю. Солтиса. І своєю активністю він заохочує інших членів Крайового, місцевих комітетів. „Якби наші брати в Україні могли зробити одну десятку відсотка того, що робимо ми на еміграції, вони напевне були б щасливі”, — сказав Ю. Солтис.

Перша реакція Києва

Як завжди, діловим був і виступ д-ра Богдана Футея — голови Організаційної комісії. Він розповів про атмосферу, в якій доводиться працювати членам Крайового Комітету. Підготовою до відзначення Тисячоліття наша громада об'єднала всіх ворогів, як у ЗСА, так і в СССР — червоних і білих, церковних і державних властей, атеїстів і віруючих. Якщо досі вони діяли окремо, то тепер об'єдналися і спільним фронтом намагаються протистояти нашому святкуванню. З цієї проблемою нині доводиться зустрічатися на кожній кроці, особливо у Вашингтоні, куди перенесено центр святкувань як українських, так і російських. Складається враження, що це добре спланована акція Москви: з однієї сторони

об'єднати разом „білих” і „червоних”, а з другої — роз'єднати українців. І ми мусимо бути свідомі цього. Вийшли наверх і русофіли, що працюють у державних, урядових чи наукових установах американської столиці. „Ми даємо собі з ними раду, але щоб і надалі інтенсивно працювати — маємо замало ресурсів, бо кожна акція вимагає немалого грошей”, — сказав д-р Б. Футей.

Доречно тут нагадати про реакцію Києва на діяльність Крайового Комітету. Член Політибюро ЦК Компартії України і голова Президії Верховної Ради УРСР Валентина Шевченко та десять депутатів надіслали листа на ім'я сенатора Деніса ДеКонсіні і конгресмена Вільяма Ліпінського, в якому вони заперечують, що в СССР переслідують віруючих і Церкву, і твердять, що, згідно зі совєтською конституцією, в Совєтському Союзі немає людей, які перебувають у ув'язненні чи переслідуються за релігійні переконання, а також, що „закони, які проголосили відокремлення церкви від держави, невтручання державних органів у внутрішні справи церкви, суворо дотримуються”. Чого варта ця заява, всі ми добре знаємо хоч би з недавніх виступів у ЗСА і Каналі борця за права УК Церкви в Україні Йосипа Терелі. Лист В. Шевченко є реакцією на документ Державного департаменту, що до переслідування наших Церков, а також на дві резолюції, внесені до Сенату і Палати Репрезентантів з закликом до законодавців і членів Уряду ЗСА не брати участі у московських святкуваннях нашого ювілею.

Реакція є нормальною і вона ще раз підтверджує, що праця Крайового Комітету є потрібною і корисною.

Д-р Б. Футей повідомив, що у Білому Домі планується провести спеціальну конференцію на тему переслідування релігії в СССР ще до того, як президент Р. Реген поїде до Москви на вершинну зустріч з Михайлом Горбачовим. „Ми, як американські громадяни, сказав д-р Б. Футей, повинні домагатися, щоб президент на зустрічі з М. Горбачовим порушив справу про легалізацію наших Церков в Україні”. Згадав він і про демонстрації і протестні марші проти т. зв. „святкування 1000-ліття Християнства” у Москві, заплановані на 5-го червня, і попросив, щоб громади провели подібні акції у своїх місцевостях 5-го або 12-го червня. Цілий тиждень, від 5-го до 12-го червня, відбуватимуться „молитовні стійки” перед совєтською амбасадією в американській столиці як протест проти переслідування наших Церков в Україні. Крім того, нашим гаслом повинно бути „Чому не святкуємо в Києві?” А вже урочисті відзначення 900 і 950-річчя Християнства відбулися в Києві, а 1000-ліття — чомусь у Москві. Своє слово проти поїздки на святкування будь-якої американської делегації повинні сказати і наші влади.

У своєму виступі д-р Б. Футей зупинився і на концерті української релігійної музики, що відбувається 19-го червня у протестантській катедрі, і на закладочних святкуваннях 7-9-го жовтня у Вашингтоні, порушив ряд інших важливих питань, зв'язаних з ювілеєм, зокрема справу про випуск поштової марки з зображенням св. Володимира Великого. Саме цього уже довгий час добиваються від поштового уряду російські емігранти, щоб таким способом привласнити собі наше Тисячоліття.

Учасники наради оплесками схвалення зустріли заклад д-ра Б. Футея „забути, католики ми чи православні і всі разом, як одна велика родина, величаво відсвяткувати наш славний ювілей”.

Учасники наради оплесками схвалення зустріли заклад д-ра Б. Футея „забути, католики ми чи православні і всі разом, як одна велика родина, величаво відсвяткувати наш славний ювілей”.

Учасники наради оплесками схвалення зустріли заклад д-ра Б. Футея „забути, католики ми чи православні і всі разом, як одна велика родина, величаво відсвяткувати наш славний ювілей”.

Сенатори і конгресмени захоплені писанками

Про великий успіх акції „Писанка” розповіла голова Комісії зв'язків з урядом Надія Комарницька-МекКоннелл. „Писанка — єдине, яку росіяни не забрали нам, хоч дуже добрався і до писанки, — сказала вона. — Писанка є символом відродження. Тому даруючи її сенаторам і конгресменам, ми говорили, що просимо їхньої допомоги у відновленні наших Церков в Україні”. Розповіла вона і про виставку писанок та ікон, про успішну пресову конференцію і прийняття згаданих цих виставок. Присутні на нараді широким розмахом підтримували МекКоннелл і д-ра Б. Футея з відомою проведенню імпресії.

„Концерти будуть цікавими”

Голова Мистецько-імпресії комісії інж. Юрій Повстенко докладно розповів про виконання праці і про те, що планується зробити, щоб закінчити стадію наших святкувань у Вашингтоні. Програма святкувань надрукована у нашій газеті з 25-го березня (с.р.). Саме на Мистецько-імпресійній комісії лежить уся відповідальність. „Концерти будуть цікавими, в них буде вся душа українського народу”, — сказав Ю. Повстенко. У мистецькому світі росіяни є, можливо, сильнішими, ніж вони є у політичному світі. Наприклад, Ростропович поставив недавно оперу „Борис Годунов”, яка коштувала понад 1 мільйон доларів. Наші героїно-урочисті картини з опери „Яромир Мудрий” Георгія Майборди будуть не на нижчому, а на вищому рівні, бо ми маємо кращих солістів і в десять разів кращий хор”. З новою програмою виступить Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка (директор Володимир Колесник). Це також буде концерт урочистого-героїчного характеру, пов'язаний з нашою релігійною музикою. „Все йде дуже добре! Всі виконавці ставляться до концерту з великою відповідальністю”, — завершив Ю. Повстенко.

Комітет потребує фінансової допомоги

Однак „кожна акція, виставка, концерт, сказала голова Фінансової комісії

Уляна Дячук, — вимагають не лише великого вкладу праці, але й фінансових засобів”. Вона розповіла, що торік комісія почала інтенсивно збирати фонди: розібрала 20,000 звернень до членів „Свободи”, „Українського Гизневіка”, до поодиноких осіб, до фінансових установ, братських союзів, кредитовиків. На цей заклад уже відгукнулася кредитова кооператива „Самопоміч” з Нью-Йорку і пожертвувала 5,000 дол., український банк „Певність” з Чикаго (2,500 дол.), кредитівка з Джерзі Сіті (1,000 дол.). Досі всі прибутки становили майже 83,500 дол., а видано 45,000 дол. На одну лише акцію „Писанка” було видано коло 20,000 дол. Комітет постійно перебуває у фінансових клопотах. Три концерти у Вашингтоні коштують майже 150,000 дол. Тому Комітет просить вже тепер замовляти квитки на всі три концерти, щоб наперед покрити частину витрат (ціни і адреса подані у „Свободі” з 25-го березня (с.р.)). У Дячук від імені Крайового Комітету звертається до всіх наших читачів, до всіх української громади підтримати комітет фінансово, щоб завершити справу величавих святкувань ювілею нашої історії.

Редатор Андрій Білик, голова комітету Публічних зв'язків, зупинився на організаційних аспектах відзначування, розповів про плани на наступні 2-3 місяці.

Слово — делегатам

Значна увага на нараді була приділена звітуванню делегатів — голів їх заступників або організаційних референтів місцевих, стейтських Комітетів Тисячоліття, які прибули з багатьох міст ЗСА. Про свої успіхи у підготові до святкувань, про те, що вже зроблено і що планується зробити найближчим часом розповіли О. Безкровний і Володимир Квас (Кергонксон), д-р Павло Джукль (Дітройт), Володимир Чупівський (Арізона), д-р Юрій Кульчицький (Клівленд, Огайо), Рома Гайда (Бріджпорт, Конн.), Володимир Соляк (Гартфорд, Конн.), о. Василь Іваху (Байон, Н. Дж.), д-р Богдан Гнатюк (Філадельфія, Па.), Володимир Білик (Мірон Пінковський (Джерзі Сіті), д-р Роман Гуглевич (Нью-Йорк), Комунікат для преси прочитав мгр Іван Скоцилас (Філадельфія). Про календар святкувань і працю та плани багатьох комітетів наша газета писала і постійно пише, тому обмежимося лише найголовнішим з виступів окремих делегатів.

В єдності — сила народу

Найголовніше, що турбує громади, — це спільне Богослуження з участю ієрархів та духовенства всіх наших Церков. Українці у діалозі розуміють, що святкування ювілею християнства могло б стати першим кроком на шляху до єдності, не залежної від релігійних переконань чи політичних поглядів. Про заплановані засоби середньовічних торгів.

Наша діяльність нагадує нам віщування авторів наукової фантазії, якими вони кормили нас протягом останнього 50-річчя, на чолі з повістю „Рік 1984”. Джорджа Орвелла. Світ 1987 року стає все дійсністю! Футурологи бояться, що модерна технологія загрожуватиме людині — його особистій свободі. У висліді, вона може забити в нас почуття людськості та звести нас до статистики.

Технологія...

(Закінчення зі стор. 2)

ше вершка свого розвитку, простоти та доступу, які дозволили б пересічним людям захистити себе перед незаконним підслухуванням. Але найбільше майбутнє несе багато несподіванок. Одною з них слід вважати т. зв. ліки правди, що їх сьогодні при дотиках в'язнів уживають у цілому світі, щоб видобути від них потрібні інформації; які колись видобували жорстоки-

вані відслуження спільних Молебнів говорили у своїх виступах представники комітетів Тисячоліття Нью-Йорку, Кергонксону, Нью-Джерзі, Бріджпорту, Філадельфії, Гартфорду та інших осередків.

Особливо великих успіхів у справі об'єднання громади досягли у Бріджпорті, Конн. Заслуга в цьому, у першу чергу, голови комітету Роми Гайди. „Ми поставили собі за мету об'єднатися”, — розповідала вона. — Це перше, коли всі громади співпрацюють. Співпрацюють з нами і духовні отці трьох паравій — двох православних і католицької. Ми хочемо, щоб ті, що святкують Тисячоліття, відчували духовну відношу, радість і гордість, що ми можемо спільно відзначити цей великий ювілей, як одна родина”.

Тепер легко сказати „ми поставили собі за мету”. Слухаючи Р. Гайду, ніхто, мабуть, і не задумувався, скільки праці вклада вона, щоб з'єднати людей різних віровізань, щоб можна було отак просто сказати „співпрацюють з нами і духовні отці”. Ентузіазм, працьовитість, дипломатичний хист Роми Гайди можна тільки подивлятися. Ми кожному це вдається. Та її умови не скрізь однакові. І отці духовні різні.

„Ми повинні показати тепер нашу єдність, але нам інколи важко говорити зі священниками, а ще тяжче з владицями”, — з сумом констатував В. Чупівський з Арізони. І з ним не можна не погодитися. На шляху до доброї справи, особливо коли йдеться про єдність громади, знаходяться ще сили, які протистоять цьому. Навіть школяри, працюючи — свідомо чи несвідомо — заодно з „воріженьками” нашіми.

Не те слово

Проблему зі спільним Молебнем мають і в Гартфорді. Не доходить тут до повного порозуміння із за назви. „Тому ми мусимо міняти назву, щоб наші парохі не мали клопоту зі своїми списками і замість „Молебень” говорити про спільне моління”.

Голова громадського комітету Клівленду, Парми і околиць д-р Ю. Кульчицький показав зменшену копію автобусної афіші з повідомленням про наше Тисячоліття (автор проекту мистець Володимир Свириденко). Замовлено 200 таких афіш-написів на довжину автобуса. Це значить, що у Клівленді протягом травня 200 автобусів будуть рекламувати повідомлення

Замість квітів на савку могилу

бл. п. д-ра Миколи Терпецького складаємо

на Пласт

на Український Музей

Михайло та Теодора ЗАРИЦЬКІ з Родиною

NAME

ADDRESS

ZIP CODE

AREA CODE TEL No.

замість того, щоб думати про духовну відношу, про те, який слід про наш славний ювілей залишимо в історії, що передамо у спадок нащадкам, замість того, щоб спільно — українсько-католицькі українсько-православними — молитися і просити єдиного для нас усіх Господа Бога, щоб дав нам силу вистояти у боротьбі за існування, щоб спрямував всю нашу енергію проти ворожих зазіхань, ми змушені витратити дорогоцінний час і думати над тим, яке слово вжити — Молебень чи моління, щоб дістати о'кей-дозвіл спільно помолитися. Чи це не національна трагедія?

Честі і хвала бріджпортцям і гартфордцям, десяткам інших громад, нашим душпастирям — рядовим армії Христової, які, розуміючи важливість цієї історичної події, не покладають рук, шукаючи виходу з зачарованого кола.

Ми не гості тут, ми — співтворці!

Ще одну цікаву думку висловив В. Чупівський. „Ми маємо серед українців, — сказав він, — багато людей, які зробили великий вклад в американську культуру, науку, мистецтво, але ми слабо пропагуємо це. Наші науковці є в кожному університеті ЗСА, але чи знають в Америці, що вони українці?” Він розповів, що комітет Арізони планує прокласти в одному з музеїв виставку, на якій будуть представлені чотири доби історії України. Під час виставки буде показано вклад українців у розвиток науки і культури ЗСА — нашої другої батьківщини. „Ми повинні доказати американцям, що ми не гості в цій країні. Ми — її співтворці!” — сказав на закінчення В. Чупівський.

Цей задум українців Арізони заслуговує на увагу. Жаль лише, що досі ми про це рідко думали. А вклад нашої еміграції в будь-яку діяльність американського життя справді великий.

Де ви, українці?

Голова громадського комітету Клівленду, Парми і околиць д-р Ю. Кульчицький показав зменшену копію автобусної афіші з повідомленням про наше Тисячоліття (автор проекту мистець Володимир Свириденко). Замовлено 200 таких афіш-написів на довжину автобуса. Це значить, що у Клівленді протягом травня 200 автобусів будуть рекламувати повідомлення

Замість квітів на савку могилу

бл. п. д-ра Миколи Терпецького складаємо

на Пласт

на Український Музей

Михайло та Теодора ЗАРИЦЬКІ з Родиною

NAME

ADDRESS

ZIP CODE

AREA CODE TEL No.

Т.о. ST. GEORGE UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

33 East 7th Street, New York, N.Y. 10003

В прилозі мій даток в сумі \$5.00 (або більше) на Фестиваль 1988 р. Спонзорську посвідку прошу виписати на наступне прізвище (подати латинкою):

NAME

ADDRESS

ZIP CODE

AREA CODE TEL No.

Т.о. ST. GEORGE UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

33 East 7th Street, New York, N.Y. 10003

В прилозі мій даток в сумі \$5.00 (або більше) на Фестиваль 1988 р. Спонзорську посвідку прошу виписати на наступне прізвище (подати латинкою):

NAME

ADDRESS

ZIP CODE

AREA CODE TEL No.

УКРАЇНСЬКЕ СВІТОВЕ ОБ'ЄДНАННЯ ГУЦУЛІВ

ЗАПРОШУЄ ГРОМАДЯН НА ГУЦУЛЬСЬКИЙ ХРАМ СВ. ЮРІЯ, ЯКИЙ ВІДБУДЕТЬСЯ В ДНІХ 28-29 ТРАВНЯ 1988р. НА ОСЕЛІ „ВЕРХОВИНА” В ГАЕН СПЕЙ

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью-Йорку

запрошує Членів і Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ ХРИСТІАНСЬКІ МОТИВИ У СОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

яку виголосить

Леонід Рудницький

(Ля-Заль Університет) що відбудеться

в суботу, 7-го травня 1988 р., о год. 5-й по пол. в домі НТШ в Нью-Йорку при 63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями

Звертаємо увагу, що доповідь Володимира Стойка, що була запланована на 14 травня ц.р. не відбудеться, бо в цьому часі відбудеться ЮВІЛЕЙНА ВИСТАВКА І ОБІД на пошану ЕДВАРДА КОЗАКА-ЕКА.

Українсько-Єврейське Товариство

повідомляє, що в неділю, 8-го травня 1988 р. о год. 2-й по пол. в залі НТШ, 63 — 4-та Авеню (коло 9-ої вул.) в Нью-Йорку

ДОПОВІДЬ НА ТЕМУ УКРАЇНСЬКО-ЄВРЕЙСЬКІ ПРОБЛЕМИ

виголосить

Яків Сусленський

голова Т-ва Єврейсько-Українських зв'язків в Єрусалимі

НАДЗВИЧАЙНА НАГОДА...

- НА ПОДРОЖ ВАШОГО ВИБОРУ
- ОДЕРЖАТИ КАРТИНУ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЦЯ
- НАБУТИ ОДИН ІЗ ТРЬОХ ЗАГАДКОВИХ ДАРУНКІВ

СТАНЬТЕ СПОНЗОРОМ ФЕСТИВАЛЮ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА В НЬЮ-Йорку!

Виповніть купон та пришліть його разом з датком \$5.00 (чек писати на: St. George Ukrainian Catholic Church). СПОНЗОРСЬКУ ПОСВІДКУ вишлемо Вам поштою.

В дні 20 - 21 - 22 травня відвідайте ФЕСТИВАЛЬ!

Візьміть зі собою СПОНЗОРСЬКУ ПОСВІДКУ — одержите ДАРОМ фестивалю торбинку!

Число спонзорів обмежене, шіть купон перед 14-го травня

НАДЗВИЧАЙНА НАГОДА...

- НА ПОДРОЖ ВАШОГО ВИБОРУ
- ОДЕРЖАТИ КАРТИНУ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЦЯ
- НАБУТИ ОДИН ІЗ ТРЬОХ ЗАГАДКОВИХ ДАРУНКІВ

СТАНЬТЕ СПОНЗОРОМ ФЕСТИВАЛЮ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА В НЬЮ-Йорку!

Виповніть купон та пришліть його разом з датком \$5.00 (чек писати на: St. George Ukrainian Catholic Church). СПОНЗОРСЬКУ ПОСВІДКУ вишлемо Вам поштою.

В дні 20 - 21 - 22 травня відвідайте ФЕСТИВАЛЬ!

Візьміть зі собою СПОНЗОРСЬКУ ПОСВІДКУ — одержите ДАРОМ фестивалю торбинку!

Число спонзорів обмежене, шіть купон перед 14-го травня

НАДЗВИЧАЙНА НАГОДА...

- НА ПОДРОЖ ВАШОГО ВИБОРУ
- ОДЕРЖАТИ КАРТИНУ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЦЯ
- НАБУТИ ОДИН ІЗ ТРЬОХ ЗАГАДКОВИХ ДАРУНКІВ

СТАНЬТЕ СПОНЗОРОМ ФЕСТИВАЛЮ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА В НЬЮ-Йорку!

Виповніть купон та пришліть його разом з датком \$5.00 (чек писати на: St. George Ukrainian Catholic Church). СПОНЗОРСЬКУ ПОСВІДКУ вишлемо Вам поштою.

В дні 20 - 21 - 22 травня відвідайте ФЕСТИВАЛЬ!

Візьміть зі собою СПОНЗОРСЬКУ ПОСВІДКУ — одержите ДАРОМ фестивалю торбинку!

Число спонзорів обмежене, шіть купон перед 14-го травня

Важлива...

(Закінчення зі ст. 2)

но: і переконливо письменники, педагоги вже більше року володають до совіти своїх земляків, щоб отримали згадки якого батька матері вони діти, а... тільки послухайте! — Що сказав Борис Олійник:

«В Запоріжжі група одного з старших українських театрів... театру імені Шопена на загальних зборах 8 січня цього року вирішила стати... російським театром. А обласна газета молоді... „Комсомолец Запорожжя“ в числі за 8-ме лютого звернулася до читачів: „Чи влаштує тебе видання нашої газети лише українською мовою?“»

Мовляв, тобі хуцюрський закон дає повне право відмовитися від рідної мови. А ми тобі провокаційно підказуємо, що слід робити...

Чиніш Айтматов свідчить на прикладі не тільки Киргизії, що:

„Продажування вже багато років принципі добровільності призводить до відмирання національної мови і поступової єдиномовності... Розуміється, принцип добровільності припускає легку свободу особи, свободу уподобань, але, повторюю, при відсутності національних шкіл і дитячих садків, тобто, при відсутності вибору, така добровільність виявляється фікцією. Саме тому я підтримую пропозицію про надання національним мовам у всіх республіках законодавчого статусу.“

Про це говорили українські письменники Ю. Мушкетик, Б. Олійник, Р. Лубківський, білорус Н. Гілевич, литови Я. Петерс, росіянка М. Ганіна.

Хоч росіянин С. Баруздин виступав одним з перших, він у кінці виступу поставив давно невисхідну крапку на розумінні

історії національних взаємин:

„Звертаючись до історії, ми повинні відмовитися від дозвонного постулату, ніби всі народи і народності істинно добровільно приєдналися до Росії... Так, одні добровільно, а інші — насильно. Росія була тюрмою народів... не треба цього забувати. Навіщо ж насильно переробляти історію? Події останніх літ — Алма-Ата, Прибалтика, Якутія, кримські татари, загрозлива проблема Нагірного Карабаху... — всі ці симптоми тривожні. І я гадаю, ми несемо спільну відповідальність за нашою ідеологічною службою, з нашим партійним керівництвом за те, що ці проблеми, як і багато інших, перебувають у нас у стані застою.“

На пленумі виступив 41 письменник! Усе, що вони, одні запально, інші стримано говорили і пропонували, свідчить про їхню свідомість по-справжньому сприяти успішній перебудові в сфері національних взаємин. За інформацією газети з обговорюваних питань прийнята розгорнута постановка.

Безперечно, постанови і стенограма виступів буде надіслана до ЦК партії, як практична порада і допомога їй у розв'язанні наболілих проблем міжнародних взаємин. Там ці матеріали певна річ, уважно проаналізують, зосередивши увагу, сподіваємося, не так на стандартно невизначені доповіді першого секретаря правління СР СРСР, як на ділових виступах письменників 22-ох національностей.

Ухвалити на пленумі ЦК КПРС у червні важливу постанову про питання, так довго замовчуване.

Буде вірити, що це посправжньому буде показником революційної „перебудови“.

Під проводом місцевого відділу УККА громада Елмайри, Н. Й., відзначила 70-ту річницю проголошення незалежності України. Святкування розпочалося 19-го січня, коли наша делегація поїхала до Елмайри на засідання управи міської ради, де посади міста прочитав прокламацію і передав її голові відділу Павлові Німцеві. Він також проголосив 22-ге січня Днем української незалежності і сказав, що у цей день на будинку міської управи на місці американського прапора буде майорити український. У складі делегації брав участь хор, хористи, які виступили у вишвиначних блюзках і сорочках, відігравали одну коляду і зробили гарне враження на американську публіку. 21-го січня така сама церемонія відбулася на засіданні Міської ради Елмайри. Гайде, 31-го січня о годині 10-й вечір, в українській католицькій церкві св. Миколая о. Юрій Лукачик відслужив Службу Божу в наміренні українського народу і виголосив зворушливу промову. Після Служби Божої громада, діти, хористи, американські гості з вінками та прапорами відвідали похід до пам'ятника Тарасові Шевченкові, де

Громада Елмайри працює дружньо



Делегація відділу УККА на засіданні Міської управи Елмайри (зліва): о. Юрій Лукачик, Ярослав Гомерда, Петро Климовський, Юліяна Климовська, Іван Ващизин і Павло Німцев.

чекала почесна сторожа ветеранів. Отець Ю. Лукачик поблагословив прапори, а громада відігравала національний гімн. Повітовий урядовець Роберт Дензбергер прочитав прокламацію

від повіту Шемонг. О 12-й годині громада заповнила гарно прибрану церковну залу, зібравшись на святочний обід. Голова відділу УККА П. Німцев привітав присутніх і передав ведення програмою Володимирів Коринськом. Після промови і кількох пісень, які відіграв хор, посадики відчитали прокламації. До головної доповіді була запрошена українська активістка Даша Процих, голова відділу УККА Баффало. Присутні дуже уважно слухали цікаву доповідь.

На закінчення голова П. Німцев подякував всім за численну участь, а жінкам за смачний обід.

Свято закінчилося відспіванням гімну „Ще не вмерла України“.

П. Н.

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його праці та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням виризом цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

стент

поштовий код

We have in stock a new art album in English language

HISTORY OF UKRAINIAN COSTUME

From the Scythian Period to the late 17th century.
Published by Bayda Books, Melbourne, 1986, printed by Globe Press in Australia, pages 62. Hard cover, price \$20.00.

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents please add 6% sales tax.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ

Марійки Гельбіт



scope travel inc

(201) 371-4004 ■ 845 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106
TOLL FREE — 1-800-242-7267

PODOLANKA II

15 Days

Escort: OLIA MARKIW

July 26-August 9

Swissair (IT7SR1EWR020)

BUDAPEST

LVIV

TERNOPIL

BUDAPEST

July 27-28

July 29-August 3

August 4-7

August 8-9

\$2000.00

\$275.00

Single Supl.

POLTAVKA

27 Days

Escort: LARISSA ONYSHEVICH

August 4-30

Swissair (IT7SR1EWR021)

BUDAPEST

LVIV

CHERNIVTSI

(Kamianets Podilskyi)

YALTA (Bakhchysarai)

KIEV (Chernyiv)

POLTAVA (Opishnia)

Reshetivka

KIEV/KANIV

LVIV

UZHGOROD

BUDAPEST

August 5 in Transit

August 6-9

August 10-12

\$3000.00

\$500.00

Single Supl.

LASTIVKA

20 Days

Escort: ROMAN VORONKA

August 5-24

KLM Airlines

LENINGRAD (Petrodvorets)

LVIV

YALTA

KIEV/KANIV

MOSCOW

August 6-9

August 9-14

August 14-17

August 17-21

August 21-24

\$2775.00

\$450.00

Single Supl.

BANDURA

18 Days

Escort: LIDIA DUMYTSCH

August 18-September 4

Swissair (IT7SR1EWR022)

BUDAPEST

LVIV

KIEV/KANIV

TERNOPIL

BUDAPEST

August 19-20

August 21-26

August 26-29

August 30-September 2

September 3-4

\$2300.00

\$350.00

Single Supl.

CHAIKA

15 Days

Escort: TANA DAVIGNON

September 2-14

KLM Airlines (IT7KL1273DZ2)

LENINGRAD (Petrodvorets)

LVIV

KIEV/KANIV

September 3-6

September 6-10

September 10-14

\$2100.00

\$275.00

Single Supl.

LVOVIANKA II

12 Days

Escort: ORESTA FEDYNIK

October 5-16

Swissair (IT7SR1EWR023)

BUDAPEST

LVIV/TERNOPIL

BUDAPEST

October 6-7

October 8-14

October 15-16

\$1650.00

\$175.00

Single Supl.

LVIV EXPRESS

11 Days

Escort: MARIUKA HELBIG

November 17-27

Swissair (IT7SR1EWR024)

BUDAPEST

LVIV

BUDAPEST

November 18 in Transit

November 19-25

November 26-27

\$1400.00

\$125.00

Single Supl.

SOFIA I

JUN 25-JUL 12

SOLD OUT

SOFIA II

JUN 26-JUL 13

SOLD OUT

VISIT UKRAINE AND PARTICIPATE IN THE

SOFIA III

18 DAYS

Escorts: MOTIRIA TYMKIW BOHDAN MYKITYN

JUN 24-JUL 11

SWISSAIR

BUDAPEST

LVIV

KIEV

TERNOPIL

BUDAPEST

ROME

(MILLENNIUM CELEBRATIONS — AS SHOWN BELOW)

JUN 25 IN TRANSIT

JUN 26-29

JUNE 29-JUL 01

JUL 02-04

JUL 05-06

JUL 06-11

\$2750.00

Single Supl. \$375.00

\$2050.00

(without ROME)

SOFIA IV

18 DAYS

Escorts: SLAVA OLESNICKY ANDRIJ ONUFERKO

JUN 24-JUL 11

SWISSAIR

BUDAPEST

LVIV

KIEV

LVIV

BUDAPEST

ROME

JUN 25 IN TRANSIT

JUN 26-29

JUNE 29-JUL 02

JUL 02-04

JUL 05-06

JUL 06-11

\$2750.00

Single Supl. \$375.00

\$2050.00

(without ROME)

UKRAINIAN MILLENNIUM WORLD CELEBRATIONS

Sample Itinerary "SOFIA II" for Rome portion

• ST. SOFIA CELEBRATIONS
• COLOSSEUM CEREMONIES
• PAPAL LITURGY - ST. PETER'S BASILICA
• MILLENNIUM CONCERT
• HALF DAY ROME CITY TOUR
• FULL DAY CAPRI/POMPEII TOUR
• ADRIAN & VILLA d'ESTE
• TIVOLI GARDENS
• NON-CHARTER AIR TRANSPORTATION
• FIRST CLASS HOTELS
• BREAKFAST/DINNER DAILY
• AMERICAN EXPRESS TOUR MGRS
• FULLY ESCORTED
• ALL TIPS AND TAXES
• DELUXE MILLENNIUM FLIGHT BAG

JUL 10/SUN

Morning transfer to St. Peter's Basilica. His Holiness Pope John Paul II will offer the Divine Liturgy celebrated by Ukrainian clergy. Cardinals and the Curia.

Evening transfer to the Millennium Concert attended by Pope John Paul II, Patriarch Cardinal Mirosław Ivan Lubachivsky, Ukrainian clergy, the Curia and invited guests.

JUL 11/MON Morning and early afternoon at leisure. You will want to dine in ancient Trastevere. Relax at lively sidewalk cafes along the via Veneto and Piazza de Popolo. Wander about the landmark Spanish Steps. One great and surprising attraction about ROME is its size. More than 2000 years of history are within walking distance.

If you wish, note that at 9:30 AM a Solemn Divine Liturgy will be offered by Ukrainian Hierarchy at St. Paul's Basilica. You may wish to attend a concert of Ukrainian Church music at 8:30 PM in

either the church of St. Andrew della Valle or the Church of Santa Maria del Popolo.

Late afternoon excursion to TIVOLI: to visit the Papal Gardens in its splendor of fountains. A guided visit to Villa d'Este and Hadrian's Villa is included.

JUL 12/TUE A full day excursion to CAPRI and Pompeii (weather permitting) and a visit to historic excavations in POMPEII. Mono class hydrofoil transfers are included from Naples to Capri and steamer transportation from Capri to Sorrento.

For those not participating in this full day excursion, please be advised that at 8:00 AM a Solemn Divine Liturgy will be offered at the gravesite of St. Josaphat (St. Peter's Basilica) as the official closing ceremony of this Ukrainian Millennium.

JUL 13/WED Fights home - arrival USA same day.

JUL 08/FRI BUDAPEST/ROME

Flight from Budapest to Rome. Afternoon arrival. Later today your first guided city tour of Rome. Sightseeing includes St. Peter's Basilica and Colosseum (or Baptistery) and Pantheon.

JUL 09/SAT Morning transfer (8:00 AM) to St. Sofia Ukrainian Catholic Church for the opening ceremonies of this memorable event. Divine Liturgy will be offered by His Holiness Pope John Paul II. Afternoon under own arrangements.

At 7:00 PM you will be transferred to the Piazza de Campidoglio for an 8:00 PM open-air concert of Ukrainian Church music. Afterwards there will be a candlelight procession from Piazza de Campidoglio to the Colosseum where a Moiseben will be offered by the clergy in memory of those who have died and are suffering for our faith today in Ukraine. Midnight transfer to hotel.



CONTACT SCOPE TRAVEL TODAY for the 20 page color MILLENNIUM TOURS BROCHURE

TOLL FREE — 800-242-7267

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПИЛИП ГРУШОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 407-го в Торонто, Онт., помер 25-го лютого 1988 р. на 86-му році життя. Нар. 2-го лютого 1901 року в Польщі. Членом УНС став 1924 року. Залишив у смутку дружину Іву і доньку — Софію Кобзар і Глорію Прокопович. Похорон відбувся 28-го січня 1988 року на цвинтарі Парлові в Торонто, Онт. Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЕДВАРД М. СВУСЯК, член УНС Відд. 281-го в Бейоні, Н. Дж., помер 19-го січня 1988 року на 52-му році життя. Нар. 5-го травня 1935 року в Бейоні, Н. Дж. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дружину Мері. Похорон відбувся на цвинтарі Сілар Гров у Вільямсбургу, Вірджинія. Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

СОФІЯ ФРАЦІАН, член УНС Відд. 39-го в Сиракузах, Н. Й., померла 5-го березня 1988 року на 80-му році життя. Нар. 1907 року в Германові, Львів, Україна. Членом УНС стала 1955 року. Залишила у смутку д-р Галину Подок-Клюфас з мужем д-ром Святославом і доньками Христею й Ульяною, кузена Ярослава Зарембу з родиною, кузину Ірену Гураля з родиною та близьку і дальшу родину в Україні й Америці. Похорон відбувся 8-го березня 1988 року на українському Католицькому Цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н. Й. Вічна Йй Пам'ять!

Секретар

Пам'ятка НАТАЛІЯ ЛИТВАКІВСКА, член УНС Відд. 221-го ім. св. Стефана в Чикаго Іл., померла 18-го березня 1988 року на 87-му році життя. Нар. 1900 року на Україні. Членом УНС стала 1965 року. Залишила у смутку невістку Галину